

Nuuk, 27. april 2015

Hans Enoksen

FM 2015/41

Forslag til inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af § 2, stk. 1, i landstingslov nr. 22 af 18. december 2003 om vederlag m.v. til medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut m.v. (Vederlags-loven) således, at medlemmer af Inatsisartut først modtager vederlag fra den dag, de bliver valgt til Inatsisartut (Valgdagen).

FM 2015/42

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremsætte forslag til ændring af landstingslov nr. 22 af 18. december 2003 om vederlag m.v. til medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut m.v. (Vederlagsloven) på følgende måde:

- 1. Den maksimale periode, hvori et medlem af Naalakkersuisut eller et medlem af Inatsisartut kan modtage eftervederlag sættes ned fra tolv til seks måneder.**
- 2. For hvert påbegyndt funktionsår, man er medlem af Inatsisartut eller Naalakkersuisut, optjenes ret til en måneds eftervederlag.**
- 3. Minimumseftervederlagsperioden sænkes fra de nuværende tre måneder til en måned.**
(Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokraterne)

1. behandling

Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokraterne har fremsat 2 forslag som omhandler nedsættelse af lønnen for arbejde i Inatsisartut, og vi skal fra Partii Naleraq udtale os om dette.

Arbejdet som medlem af Inatsisartut er en forpligtende samfundsopgave, et arbejde som ikke kun skaber lykke, idet der i visse tilfælde kan forekomme forfølgelse af medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Og sådanne situationer kan også skabe betydelig utryghed for politikerens familie, og endda kan resultere i meget lav selvværd, når en politiker forfølges og svines til, og sådanne forhold skal politikerens og pågældendes familie leve med, og sådanne forhold kan også få følger for vores børn, når der sker forfølgelse og nedrakning, så man nærmest mister personlighed.

Hos nogle sker der en vurdering af at vores forhold er for gode, har for høj en løn og goder over det normale. Men dette er absolut ikke sandheden, kan jeg efter en del års politisk arbejde sige.

Som medlemmer af Inatsisartut er vores personlige ofre ganske betydelige, og i nogle tilfælde sker der betydelige familiemæssige ændringer, og vi skal være væk fra familie og børn i mange dage og svinger disse i betydelig omfang.

Medlemmer af Inatsisartut med små børn, rammes ganske betydeligt, børnebørn og børn savner deres forældre eller bedsteforældre i betydelig omfang, og nogle af disse får sår for levet, selvom det ofte siges at vi lever lykkelige, og en sådan tankegang viser mangel på føling og megen begrænset indsigt i virkeligheden verden.

Forslaget om nedsættelse af Inatsisartut medlemmernes løn er ikke på sin plads, for når man kommer fra kysten er vi væk i mange dage, og vores økonomiske forpligtigelser skal jo overholdes, og takket være vore familier som laver lønnet arbejde hjælper vi ad, uagtet at vore ofre er store.

Nogle medlemmer af Inatsisartut og Naalakkarsuisut betaler for dobbelt husførelse, idet det jo ikke er sådan at fordi man er medlem af Naalakkarsuisut eller Inatsisartut, så skal man miste sit hjem, og ikke har et hjem at vende tilbage til, - selvfølgelig kan man ikke behandle mennesker i samfundets tjeneste således.

Situationen skal jo ikke være således at vi fordi vi er gået ind i politik skal ofre os selv og vore familier, vi er jo ikke anderledes end andre mennesker, derfor kommer vi ikke til møde i Inatsisartut for at more os, vi har mange ofre, og i nogle tilfælde os selv, idet vi har påtaget os en pligt i samfundets tjeneste, mens nogle vælgere tænker at vi lever i luksus, hvilket ikke er tilfældet.

Når man har været medlem af Inatsisartut og Naalakkarsuisut og forlader arbejdet som folkevalgt, er den ændrede situation hvor man skal videre i levet en ganske vanskelig ændret situation.

At vende tilbage til sit gamle arbejde er ikke nogen let situation, jobbet er besat af en anden, man kan ikke komme tilbage til sit arbejde med det samme, selvom man har haft et betroet arbejde for

befolkningen, og i nogle tilfælde kan man ikke få sit gamle job tilbage, hvilket ikke er let for tidligere medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Derfor er forslaget om nedsættelse af eftervederlaget absolut ikke på sin plads, og derfor vil vi fra Partii Naleraq uden nogen tvivl afvise dette forslag.

Selvfølgelig er der også mange glæder ved at være medlem af Inatsisartut, arbejdet hvor man anstrenger sig for at hjælpe i indfrielse af målsætninger skaber fornyede kræfter, mere gåpåmod i arbejdet for at skabe forbedringer i samfundet, men selvfølgelig får vi også som mennesker ”mange fjender” og i nogle tilfælde betragtes medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut blot som nogle man skal skælde ud på, og dette er ikke på sin plads, fordi dette viser total mangel på respekt for sine medmennesker, og det er ganske forunderligt at politikere skal forfølges som mennesker.

Vi er jo blot mennesker med følelser og hjerte som alle andre, og vi ved jo at vi ejer forstand og derfor ønsker vi respekt og ønsker at respektere andre som os selv, når vi ikke er enige i politikere som mennesker, eller når vi ikke er enige i andre mennesker, skal vi vise vores respekt, - så lad os sprede budskabet om at elske sin næste, ”søgen efter en fjende og nedrakning er blevet for betydeligt”, og dette svækker både dig og mig.

Tidligere formand for Landsstyret og Landstinget, og som har kæmpet for vores befolkning og samfundet med sine mange ofre, den ærede Jonathan Motzfeldt, har jeg lært af omkring arbejdet for alle i befolkningen, - sine medmennesker og sin modstandere – i respekt, og hans ”mantra” lægger i mit hjerte, og vil ikke blive glemt:

“Vi skal diskutere politik, men aldrig glemme vores venskab.”

Deri lægger respekten for sine medmennesker, så, lad os ikke længere søge efter en fjende, men sprede budskabet om kærlighed.

Lad os ikke svække hinanden os grønlændere imellem, men skabe styrke samlet, vi taber en del af os selv og fornædrer andre, og dette må vi holde op med.

Endelig får vi megen styrke af alle de mennesker som hilser på os under vore rejser, og deri lærer vi hvorledes levet skal leves, så, tak til alle.